

ראיתי בני עליה והם מועטים – אם שניים הם – אני ובני הם.

לימוד בעקבות רבי שמעון ובנו

שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ה

ג מעולפת ספירים, מעולפת כחן של בני אדם שהיא קשה כספיר הזה, ר' יודן ורבי פנחס, רבי יודן אמר אי תימר שהספיר הזה רך הוא בא וראה מעשה שהיה באדם א' שהביא ספיר א' ברומי למכרו אמר הלוקח ע"מ לבדוק אותו נבחין אותו לשבור ממנו חתיכה קטנה, נתנו על הסדן, התחיל מכה עליו בפטיש, נבקע הסדן ונחלק הפטיש והספיר במקומו ולא חסר, הה"ד מעולפת ספירים, א"ר אבא בר ממל אם נתעלף אדם בדברי תורה והלכה סוף שנעשה בהם קסם, ורבנן אמרין כל מי שנעשה קסם בדברי תורה סוף שהוא נעשה בהם מלך, המד"א (משלי ט"ז) קסם על שפתי מלך, רבי אלעזר ב"ר שמעון אתוי חמרייא גבי אבוי למיזבן עיבור מן קרייתא המונייא, יתיב גבי תנורא, אמיה נסחא והוא אכיל, אמיה נסחא והוא אכיל, עד דאכיל כל אצוותא, אמרין ווי חיזא בישא שריא במיעני דהדין, דומה שזה מביא רעבון לעולם, שמע קולהון מדנפקון למזבן טעניהון, נסב חמריהון ואסיקון לאגרא, אתון תבעון חמריהון ולא אשכחון יתהון, תלון עיינהון וחמון יתהון יהיבין באגרא, אזלון גבי אבוי תנון ליה עובדא, אמר לון דלמא מילה בישא אשמעתוניה, אמרין ליה לא מרי אלא כן וכן הוה עובדא, אמר לון ולמה הכנסתם בו עין רעה וצרה, איפשר דמן דדכון הוה אכיל, או עליכון אינון מזוני, לא ההוא דברייה ברא ליה מזוני, אע"פ כן אוזלו ואמרון ליה מן שמי והוא מחית לכון, הנס האחרון היה קשה מן הראשון, מן מסקן להון הוה מסיק להון חד חד, מן נחית להון הוה מחית להון תרי תרי, וכיון שנתעסק בתורה אפילו טליתו לא היה יכול לסבול, לקיים מה שנאמר מעולפת ספירים.

(309) פסיקתא דרב כהנא - פסקא יא אות כב

ר' לעזר בר' שמע' איתמני אנגרביטיס מפיק עבודה חד זמן אתא אליהו זכו' לטוב לגביה בדמות סב חד אמ' ליה אתקין לי בעירא אמ' ליה ומה אית גבך למטעון אמ' לי הדא שחיק חיפסתי והדא גולתי ומרכוב א' לית אתון חמיי להדין סבא אנא טעין ליה ומייבל ליה לטופא דעלמא והוא אמ' אתקין לי בעירא מה עבד ארכביה והוה מסיק ליה טורין ומחית ליה גלמין מעבך ליה חקלוון דכובין וחקלוון דדרדורין לסופה שרי מנטל גרמיה עלוי אמ' ליה סבא סבא קליל גרמך ואין לא דאנא מקליק לך א' ליה ובעי את למנשמה ציבחר אמ' ליה אין מה עביד אעליה לחדא חקל ואייתביה תחות חד אילן ויהב ליה ואכל ושתה וכיון דאכל ושתה אמ' ליה כל הדא טריפתא להן לך לא טב לך צייר אומנהון דאבהתך א' ליה ואית בך מתני לי אמ' ליה אין ואית דאמרין תלת עשרה שנין עבד אליהו זכור לטוב מתני ליה עד דאמר סיפרא וכיון דאמ' סיפרא אמרין אפילו גולתא לא הוה יכיל טעין דבית רבן גמליאל היה להן בן בית אחד והיה מוליך ארבעים סאה אצל הנחתום אמ' ליה כל הדין חילא טבא אית בך ולית את יהיב ליה בסיפרא וכיון דאמ' סיפרא אמרין אפילו חדא סאה לא הוה יכיל טעין ואית דאמרין אפי' סבניתיה אין לא הוה חורן מעבר ליה מן עלוי לא הוה יכיל מעבר ליה